

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2814

Luni 14 mai 1956

4 pagini 25 bani

Rugbistii bucureșteni în plin atac! Mingea a fost pasată lui Palosanu care se va îndrepta spre buturile adverse. (Foto M. BANUȘ)

Invingind cu 14-10 (6-5), după un joc minunat Selecționata de rugbi a Bucureștiului a tranșat în favoarea sa rivalitatea cu Harlequins

Harlequins a pierdut cel de al doilea joc susținut la București. Prima selecționată a Capitalei a reușit una dintre cele mai frumoase performanțe internaționale, întrucât cu patru muncile puncte celebra echipă londoneză.

Debutul formației Harlequins la București ne dăduse de gândit, deoarece oaspeții, demni de reputația lor binecunoscută, învinseseră de o manieră categorică, după un spectacol de calitate, selecționata secundă a Capitalei. Trecind de acest handicap psihic jucătorii selecționatei prime a Bucureștiului au reușit după o grea luptă, victoria cu 14-10 (6-5). De aceea, ei merită laude. Au înfruntat cu curaj un adversar de mare valoare, i-au opus o rezistență dîră, impunându-i un joc convenabil reprezentativei noastre, au trecut momentul psihologic la 5-0 în favoarea englezilor și au găsit resurse pentru a forța ritmul jocului atunci cînd oaspeții au cedat de puțin pasul.

Așa cum ne-am așteptat, forța echipei bucureștene a stat în jocul prestat de înaintași. Ei au dus greul meciului, încercînd să încline cumpăna victoriei către formația lor. Componenții liniei de 3/4 au avut un rol important în stoparea atacurilor adversarilor lor, mai bina dotați fizicește și evident cu o mai mare experiență a întâlnirilor internaționale.

Aceasta nu înseamnă că selecționata Bucureștiului a jucat la limita superioară a valorii sale. Echipa a avut multe puncte nevralgice. Unul dintre acestea a fost compartimentul deschiderii care nu a funcționat mulțumitor. De asemenea, în ceea ce privește colaborearea lor și aportul creator la efortul întregii echipe pentru obținerea unui rezultat favorabil, centrul selecționatei noastre nu au dat randamentul necesar. Nici linia a III-a a grămizii, nu și-a îndeplinit rolul său de a dubla linia de 3/4 și de a anihila — atacurile 3/4 adverse chiar în faza lor de început.

Totodată, am fi nedrepti dacă nu am arăta că oaspeții nu au reeditat comportarea din primul lor meci. Linia lor de 3/4 care ne prieliseu atîtea aprecieri bune după meci și atîtea faze frumoase în timpul lui, a fost mult mai slab inspirată, mai puțin activă ca miercuri, a jucat balonul chiar atunci cînd nu era perfect lansată și prin urmare a reușit să spargă apărarea gazdelor de mult mai puține ori. Davies, foarte atent păzit de Ilie Ion și de Kramer a părut obosit, iar Whiting nu ne-a arătat valoarea sa presupusă. Simons și Bartlett au strălucit și de această dată, dar ambianța nu le-a mai fost la fel de favorabilă. O serie de aprecieri pozitive făcute la adresa echipei engleze rămîn însă valabile și cea mai importantă dintre ele a ieșit în evidență cu claritate și în meciul de simbătă: oaspeții știu să joace foarte bine rugbi și cunosc aproape toate tainele acestui joc, pe care îl înfrumusețază și-l îmbogățesc prin spiritul pur în care-l practică ca și prin contribuția ingenioasă a unor jucători de clasă cum sînt cei de pe linia de 3/4.

CUM S-A MARCAT

Bucureștenii au jucat prima repriză cu vîntul în spate. Ritmul în care se succed fazele este foarte iute și cei care îl imprimă sînt bucureștenii. Oaspeții, jucătorii rapizi, îl acceptă și astfel spectacolul se anunță de bună calitate. În min. 5 gazdele beneficiază de o lovitură liberă, în apropierea liniei de 22 m. Penciu ratează. Se remarcă în jocul la margine A. Grimsdell (nr. 11). Pircălăbescu își dă seama că jocul înaintării engleze se bazează

în margine pe Grimsdell și de aceea căpitanul echipei noastre îl marchează sever și-l plachează cu regularitate. În min. 10 Ilie Ion schimbă jocul de pe partea stîngă pe dreapta creînd un minunat contraatac în terenul Harlequinilor, sfîrșit cu o minge scăpată înainte de Pircălăbescu. În min. 13 Palosanu execută o pasă greșită și Penciu salvează printr-un „mark”. Peste cîteva minute și Penciu aruncă greșit un balon spre propriul teren de țintă, englezii profită și printr-un dribling prelungit ajung în butul nostru și deschid scorul, transformînd apoi încercarea: 5-0 pentru Harlequins. Min. 24 Gh. Pircălăbescu reduce scorul, marcînd în colț: 5-3. Min. 26 atacă Thomas și Dobre salvează în ultimul moment. Min. 32 — Simons are o pătrundere de toată frumusețea ducînd balonul din „22-ul” propriu pînă la centru. În min. 37 D. Ionescu transformă o lovitură de pedepsă de la 35 m.: 6-5 pentru Sel. Bucureștiului. Pînă la sfîrșitul jocului se remarcă tendința gazdelor de a majora scorul prin lovituri de droaggon (aceea a lui Ghiuzelea — se pare că a și fost reușită, fără ca arbitrul să observe — Penciu și Dobre).

În repriza a doua, cu excepția ultimelor 10 minute, inițiativa a aparținut echipei bucureștene. În prima parte a ei s-a și înscris de două ori, prin Palosanu, (min. 11 și 15) una dintre încercări fiind transformată de D. Ionescu. (scor 14-5). Revenirea oaspeților în atac este foarte puternică și se concretizează în min. 30 prin frumoasa acțiune inițiată de Bartlett și dusă la bun sfîrșit de Simon, care marchează. Dintr-un unghi dificil, Grimsdell transformă, pecetluînd rezultatul la 14-10.

Nu putem încheia cronică noastră, mai înainte de a arăta că D. Ionescu și V. Moraru au avut două ieșiri nesportive, care au surprins în mod neplăcut publicul și pe cei care-i apreciază pe jucătorii amintiți. De asemenea, bucureștenii au vorbit foarte mult pe teren, îngreunînd sarcina arbitrilor C. Munteanu, care a condus totuși satisfăcător.

S-au evidențiat: Pircălăbescu, Chiriac, Marinache, Moraru, Palosanu și Ilie Ion, de la învingători Bartlett, Simons, Grant, Sanders, Grimsdell și Labuschagne de la Harlequins.

EM. VALERIU

Progresul a trecut pe lîngă victorie în meciul cu C.C.A.

C.C.A. — Progresul se anunța a fi „un meci mare”? Nicidecum, judecînd după antecedente și după media pronosticurilor! C.C.A. venea aureolată de sirul ultimelor victorii (4-0, 3-0, 8-0), în timp ce Progresul se „țira” prin coada clasamentului și pierdea cu 0-2, 0-3...

Și, cu toate acestea, spectatorii bucureșteni au avut „fler”. Ei n-au tratat ca „dinainte jucat” meciul C.C.A.—Progresul și au văzut un meci viu, interesant, antrenant, în care au aplaudat comportarea revelatorie a echipei Progresul, indiscutabil dezavantajată de rezultatul de egalitate (1-1) cu care s-a terminat întrecerea. În plus, spectatorii bucureșteni și-au manifestat și surprinderea în fața comportării inexplicabile a actualului lider al clasamentului, care, simbătă, n-a amintit decît în prima parte a reprizei întîia de C.C.A.-ul ultimelor săptămîni. C.C.A. a început jocul așa cum ne așteptam: a combinate rapid, a făcut „găuri” în apărare, a înscris fără efort în min. 10 prin Alexandrescu și a dominat în continuare, obținînd numeroase lovituri de colț. Treptat însă, forța de atac a C.C.A.-ului a slăbit. Spre sfîrșitul reprizei, halții de margine ai Progresului, (ajutați efectiv în această sarcină de interii, care au lăsat grija creării și dezvoltării atacurilor aproape exclusiv lui Ozon) au reușit să anihileze „miezul” ofensivei militare (Bone, Constantin, Zavoda I). În acest fel, puține baloane utilizabile i-au mai ajuns mobilului Alexandrescu și rapidelor aripi militare. Cum a jucat în acest timp Progresul? La început timid, cu ezitări și greșeli în apărare, în special. Apoi, mai ferm și organizat. În atac, Progresul are acțiuni mai rare, dar periculoase: mișlocășii militari sînt surprinși aproape mereu prea înainte, iar apărătorii de pe linia de fund nu știu nici un moment pe care parte va iniția Ozon atacul. În min. 40, excelentul centru atacant al Progresului are balonul la marginea careului; Apolzan nu-l atacă decisiv, Ozon pasează scurt, în adiacime lui Cruțiu și acesta

Cam mulți pentru o minge... Pînă la urmă, Constantin a fost năi iute și mai agil și a reluat-o cu capul dar lateral. Odată cu el au mai sîrit (de la stînga la dreapta): Știrbei, Bratu și Alexandrescu. (Fază din jocul C.C.A.—Progresul 1-1).

(Foto: M. BANUȘ)

centrează pe jos, în careu, lui Blujdea care înscris: 1-1.

Despre repriza a doua nu sînt prea multe de spus. Echipa C.C.A. a fost — în general — dominată exact în maniera în care ne obișnuisem s-o vedem dominînd. Și dacă s-a ajuns la această situație este și din cauza îngîmfării și apoi a nervozității unor jucători (mai ales din apărare), ceea ce n-a fost decît în folosul unui adversar dezlănțuit și care forța victoria. În aceste 45 de minute, jocul a fost uneori confuz, presărat cu neregularități, dar și-a păstrat, mereu crescînd, dinamismul și chiar spectaculozitatea. Progresul a asaltat mai mult buturile militare, dar nu vom remarcă în scurta noastră cronică decît cîteva momente mai importante: în min. 72, Ozon (care spre sfîrșit a cîștigat multe din duelurile cu Apolzan) a rămas singur cu Toma, dar... a trimis mingea în bară, iar în min. 80 Blujdea a ratat din nou, din imediată apropiere a porții. După două minute, Cruțiu a trimis, din volée, peste poartă, iar în ultimul minut numai cîțiva centimetri au

lipsit ca mingea șutată de Constantin să nu intre în poarta lui Cosma, pe cit de solicitat în prima repriză, pe atît de puțin „deranjat” în cea de a doua.

C.C.A.: Toma-Zavoda II, Apolzan, Dumitrescu-Onisie, Bone-Căpitan, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Nertea.

PROGRESUL: Cosma-Major, Bratu, Soare-Ciocea, Știrbei-Cruțiu, P. Moldoveanu, Ozon, Smărăndescu, Blujdea.

Arbitrajului lui T. Astaloș, atît de zgometos „comentat” simbătă în tribune, nu i se pot aduce — după părerea noastră — imputări pentru prima parte a jocului, cînd — prin aplicarea legii avantajului și lăsarea jocului liber — a asigurat continuitatea fazelor. Arbitrul a greșit însă în repriza a doua, cînd a lăsat nesancționat un fault comis de V. Dumitrescu asupra lui Cruțiu (îmbrîncire violentă, de la spate, în careu). În continuare, el a comis o serie de greșeli în aprecierea faulturilor, pe care nu le-a sancționat consecvent și uniform, de o parte și de alta.

RADU URZICEANU

A IX-a EDIȚIE A „Cursei Păcii”

C. Dumitrescu își continuă asaltul spre șefia clasamentului general individual

...ne comunică trimisul nostru special Emil Iencea

KARLOVI VARY 12. Astăzi dimineață (n. r. simbătă) s-a dat plecare în etapa Karl Marx Stadt—Karlovi Vary (141 km.), care avea să ne poarte de pe teritoriul Germaniei pe pămîntul Cehoslovaciei. Chiar de la ieșirea din oraș începe urcușul. Ne aflăm doar la poalele versantului dinspre Germania, al muntelui Erzgebirge, un urcuș lung, cînd accentuat, cînd mai lin, cu viraje largi, urcuș asemănător în mare parte cu Posada sau porțiunea dintre Cîmîna și Posada. Din cei aproape 110 km. de la start și pînă în vrful muntelui (920 m. altitudine) — situat la frontiera R.D. Germane cu R. Cehoslovacă — s-au urcat efectiv peste 70 km. Am trecut prin tinuturi pitorești cu orașele de munte încorsetate în pereții unui defileu (Zischopan, Himmelsdorf, Annaberg, Schneeberg, Schwartzberg, Eibenstock, ș. a.). După primii kilometri de urcuș sub acțiunea întreprinsă de Cestari și Dumitrescu fug din pluton șapte alergători: Cestari,

Dumitrescu, Cijikov, Verșinin, Krolak, și ceilalți cinci reprezentanți ai țării noastre. Incene să plouă: o ploaie rece, măruntă, specifică tinuturilor muntoase. În plus, vîntul suflă puternic din față. Cu fiecare kilometru urcat înțărăm și mai mult în ceața care învaluiete satele, pădurile și șoseaua alunecoasă. Totuși, pe traseu o multime surprinzătoare pentru această vreme, ca de sfîrșit de toamnă, care te îmbie mai degrabă să stai în casă decît să aștepti trecerea caravanei cicliste, face o caldă manifestare alergătorilor care depun eforturi serioase pentru a-și menține echilibrul pe alunecului traseului. Iată că din grupul celor 34 alergători s-au desprins alți 5 cicliști: Schurz, Zanoni, Inquel, Amell și Krolak, care fac joncțiunea cu fugarii la km. 70. Deși grupul de pe primul plan e acum mai mare, totuși avansul nu crește. Ne apropiem de Annaberg. În acest oraș străvechi intră primul C. Dumitrescu, urmat de Cestari și Funke. Și urcușul continuă sub ploaia rece și parcă din ce în ce mai repede, cu cit caravana înaintează spre vrful muntelui. La Schneeberg — km. 91 (curioasă coincidență) alergătorul care poartă nr. 91 — italianul Cestari — trece primul urmat la o mică distanță de C. Dumitrescu și Schurz. Mai sînt cîteva kilometri pînă în vrful muntelui. Primul pluton rulează compact și probabil că la coborîre se va menține aceeași formație. Iată însă că Cestari are alte planuri. A sprintat puternic și nimeni n-a putut să-i prindă roata, nici chiar C. Dumitrescu pe care desigur îl cunoașteți ca pe un foarte bun „cățător”. Cestari urcă cu o suplețe remarcabilă și trece frontiera cu un avans de peste un minut. Din vrful muntelui plonjează apoi spre Karlovi Vary avînd acum un avans care a trecut peste două minute. Dar, un viraj scurt — într-un sat — cu mult nisip și Cestari derapează, se izbește de bordura trotuarului; în cădere i se defectează schimbătorul bicicletei. Pînă să reia cursa este ajuns de următorii săi. Ce se întîmplase însă între timp pe planul secund? La numai trei km. înainte de locul unde s-a răsturnat Cestari se produsese o busculadă în cadrul unui pluton mare de peste 50 alergători (la coborîre se operase o reggrupare masivă) în care, printre alții s-au răsturnat Romagnoli, Kolumbet, Nyman, Correggiani (obligat apoi să abandoneze din cauza rănilor provocate de căzătură) ș. a. Pe ultimii kilometri ai etapei se dispută cu înverșunare demarajul și alergătorii sînt obligați să fie foarte atenți deoarece străzile orașului Karlovi Vary sînt ude și la orice pas pot derapa. Linia de sosire este trecută în următoarea ordine: 1. A. J. rende Van Hoff (Olanda) 4h13:55, 2. Inquel (Franța) același timp, 3. Cestari (Italia) 4h13:57, 4. Chwiendacz (R. P. Polonă) 4h14:20. În același timp cu Chwiendacz

(Continuare în pag. 4-a)